ଏମ୍/ଏସ୍. ପି. ଆର୍. ଦେବ ଏବଂ ଆସୋସିଏଟସ୍

ବନାମ

ସୁନନ୍ଦା ରାୟ

ମାର୍ଚ୍ଚ 1,1996

[ଫୈଜାନ ଉଦ୍ଦିନ ଏବଂ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଅଧିନିୟମ, 1963 - ଧାରା 10 - ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଦର୍ଶନ - ମକଦ୍ଦମା - ବାଦୀ ସମସ୍ତ ଭୌତିକ ସମୟରେ ଚୁକ୍ତିର ନିଜ ଅଂଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ- ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଡିକ୍ରି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

କେତେକ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ, ଅପିଲକାରୀ , ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କୁ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ 9 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଚୁକ୍ତି ସମ୍ପାଦନ ସମୟରେ 25,000 ଟଙ୍କା ଏବଂ ଚୁକ୍ତି ତାରିଖରୁ ପାଞ୍ଚ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଅତିରିକ୍ତ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଥିଲା, ତଥା ବାକି ଅର୍ଥରାଶି କ୍ରୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତ ହେବା ସମୟରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଥିଲା (ଯେଉଁଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟସୀମା ପାଳନ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା); ବିକ୍ରୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଖାଲି ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସମ୍ମୁଖ ଭାଗରେ ଥିବା ଚାରୋଟି ଦୋକାନ ଘରର ଦଖଲ ଏଥିରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପାଇବା ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀ ସେହି ଅର୍ଥ ବ୍ୟବହାର କରି ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ବାସଗୃହ କ୍ରୟ କରିପାରିବେ ବୋଲି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଏହି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ, ଅପିଲକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସାତ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହି ନୋଟିସ୍ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଉତ୍ତରଦାତା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଯାହା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା -ବାଦୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ତାଙ୍କ ଅଂଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହଁନ୍ତି । ଅପିଲରେ,

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଚୁକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ରାୟର ତାରିଖ ଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉପରେ ହସ୍ତାନ୍ତର ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରନ୍ତୁ । ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ । ସେ ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ ଅର୍ଥ ପୈଠ କରିବା ପାଇଁ ସମୟସୀମା ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ; କାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦେଲେ ଯେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଓ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କଲେ ଏହା ବିପକ୍ଷ ପକ୍ଷ ପାଇଁ ଅସୁବିଧା, ଗୁରୁତର କ୍ଷତି ଏବଂ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ଏହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ଦୁଇଟି ଅପିଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଗୋଟିଏ ଅପିଲକାରୀ-ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା-ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତିର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକଙ୍କ ସହ ଆଉ ଏକ ରାଜିନାମା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅପିଲକାରୀ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମିତି ସହିତ କୌଣସି ରାଜିନାମା କରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତା 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରିପାରିନଥିଲେ ।

ମାମଲାର ଫଇସଲା କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଦେୟ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଅବଧି ଥିଲା କାରଣ ଏହି ପରିମାଣର ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ବିକଳ୍ପ ଆବାସିକ ଆବାସ ପାଇବାର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ । ଉତ୍ତରଦାତା-ବାଦୀ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପୈଠ କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ । ସେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିବାକୁ ଜିଦ୍ ଧରିଛନ୍ତି ଯାହା କେବେ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ନଥିଲା । ବିକ୍ରୟ ରାଜିନାମାରେ ଏପରି କିଛି ନଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯାହା ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ଭାବରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଆଂଶିକ ଦେୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପୂର୍ବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା । ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି କଦାପି ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମିତିର କୌଣସି ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କିଛି ନଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ବାଦୀ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ

ନଥିଲେ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ, ବାଦୀ ସମସ୍ତ ଭୌତିକ ସମୟରେ ମକଦ୍ଦମାର ନିଜ ଅଂଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଠାରେ ସେପରି ମାମଲା ହୋଇନଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଡିକ୍ରି ପରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ଜମା କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇନଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଅନୁପାଳନ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ଅବଧି ପାଳନ କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଅସମର୍ଥ ଥିଲେ, ସେ ଚୁକ୍ତିର ନିଜ ଅଂଶକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଚାନ୍ଦ ରାଣୀ (ଶ୍ରୀମତୀ) (ମୃତ) ଏଲ୍. ଆର୍. ଏସ୍. ବନାମ କମଲ ରାଣୀ (ଶ୍ରୀମତୀ) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ମୃତ), [1993] 1 ଏସ୍. ସି. ସି. 519 ଏବଂ ପରାକୁନ୍ନାନ୍ ଭିଟିଲ୍ ଜୋସେଫଙ୍କ ପୁଅ ମାଥ୍ୟୁ ବନାମ ନେଦୁମ୍ବରା କୁରୁଭିଲାଙ୍କ ପୁଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1987] Supp SCC 340 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

1.2. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଅପିଲକାରୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଆବାସିକ ଆବାସ କ୍ରୟ କରିବାର ଅଧିକାର ଗୁରୁତର ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ସେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ । ଏହି ପରିମାଣର ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚୁକ୍ତିର ଅବଧି ପାଳନ କରିବାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ହେବ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା :1993 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4631 ଇତ୍ୟାଦି ।

1989ର F.A. ସଂଖ୍ୟା 127ରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 26.5.93 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏଲ୍. ପି. ଅଗ୍ରୱାଲା ଆଣ୍ଡ କୋ. ପାଇଁ ସି. ଏସ୍. ବୈଦ୍ୟନାଥନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଖୈତାନ୍ ଆଣ୍ଡ କୋ. ପାଇଁ ଆସିମ୍ ମେହରୋତ୍ରା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହାର, ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4631A/1993 ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ଡିକ୍ରି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଅପିଲରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଅଗଷ୍ଟ 28,1991 ତାରିଖର ଅଟେ । ଏହି ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉପରେ ସେଥିରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ହସ୍ତାନ୍ତର ଦଲିଲକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଡିକ୍ରୀରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଡିକ୍ରି ତାରିଖ ଠାରୁ ତିନି ମାସର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସୁଧ ସହିତ ଏହି ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ତା 'ପରେ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ, ଯାହାର ଅବଧି 27 ନଭେମ୍ବର, 1991ରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ତଥାପି, ଉତ୍ତରଦାତା ଶେଷରେ 3 ଫେବୃଆରୀ, 1992 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ଦେବା ପାଇଁ ସମୟକୁ ଆହୁରି ତିନି ମାସ ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତୁ । ଅପିଲକାରୀ ଏହି ଆବେଦନକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 1993 ମସିହା ମେ ମାସ 26 ତାରିଖରେ ଦେଇଥିବା ଡିକ୍ରିରେ ଉକ୍ତ ଅର୍ଥରାଶି ପଇଠ ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟସୀମା ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ମନା କରି ଦେଇଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା ଅସୁବିଧା, ଗୁରୁତର ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷତି ଘଟାଇପାରେ, ଯଦି ଆଉ କୌଣସି ସମୟସୀମା ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଏ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଦେଶ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲାଯାଇପାରିବ । ସମୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯାହାଫଳରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

1993ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4631, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 26 ମେ, 1993 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ସୁବିଧା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ 1993 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4631A ରେ ଅପିଲକାରୀ , ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଳ ଉତ୍ତରଦାତା , ଅପିଲକାରୀ

ଭାବରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବାବେଳେ 1993 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4631A ରେ ଉତ୍ତରଦାତା, ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଳ ବାଦୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ସୂଚିତ ।

ଅପିଲକାରୀ 30 ଦକ୍ଷିଣ କଲିକତାର, ଗରିହାଟା ରାସ୍ତାରେ ଥିବା କେତେକ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । 1977 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 24 ତାରିଖର ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ, ସେହି ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଆଧାରରେ ଅପିଲକାରୀ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ 9 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ରାଜିନାମାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜିନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ସମୟରେ 25,000 ଟଙ୍କା ଅର୍ଥରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଥିଲା । ଆହୁରି ଚୁକ୍ତିର ତାରିଖ ଠାରୁ ପାଞ୍ଚ ମାସ ମଧ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଥିଲା ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଶି କ୍ରୟ ଉପସଂହାର ହେବା ସମୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଥିଲା, ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ସାରାଂଶର ସମୟ ଥିଲା । ଚୁକ୍ତିନାମାର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାଲିକାନା ସ୍ୱତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ହସ୍ତାନ୍ତର ଦଲିଲର ଏକ ଖସଡ଼ା ପଠାଇବାକୁ ପଡୁଥିଲା; ଯାହାଫଳରେ ଆବେଦନକାରୀ 'ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 230-A ଅଧୀନରେ ଆୟକର ଦେୟ ସମ୍ପାଦନର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇବା ପାଇଁ ଏବଂ 'ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମି (ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଓ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ,1976 ଅଧୀନରେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁମତି ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ । ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 6 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଖାଲି ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ପଡିବ, କେବଳ ଆଗ ଭାଗରେ ଥିବା ଚାରିଟି ଦୋକାନ କୋଠରୀ ବ୍ୟତୀତ ।**ଚୁକ୍ତିର** ଖଣ୍ଡ 11,13 ଏବଂ 14 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

"11. ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯଦି ଶେଷରେ ଉକ୍ତ କ୍ରେତାଙ୍କର ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ 'ପି.ଆର୍. ଦେବ୍ ଏବଂ ଆସୋସିଏଟ୍ସ' ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଦଲିଲ ସମ୍ପାଦନ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଯଦି ଉକ୍ତ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତିର ପ୍ରମୋଟର ଓ ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇ ଆଲିପୁର (24 ପ୍ରଗଣା) ସ୍ଥିତ ଜିଲ୍ଲା ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୁଏ, ତେବେ ବିକ୍ରେତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତିକୁ ଏକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସହମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ; ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଉକ୍ତ ଜମି ଏବଂ ସେଥିରେ ଥିବା କୋଠାବାଡ଼ିକୁ ଉକ୍ତ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ନିକଟରେ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ସହମତ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବ ।

13. ଯଦି ବିକ୍ରେତା ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବୋଝ ବା ଦାବିମୁକ୍ତ ଏବଂ ବିକ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ମାଲିକାନା ସ୍ୱତ୍ୱ ପ୍ରମାଣିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରନ୍ତି, ତଥାପି ଯଦି କ୍ରେତା ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସମୟ ଓ ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟରେ କ୍ରୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପନ୍ନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ପାଖରେ କ୍ରେତା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କୁ ଲିଖିତ ନୋଟିସ୍ ଦେଇ ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ରହିବ। ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, 25,000 ଟଙ୍କାର ଆନ୍ତରିକ ରାଶି 'ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କ୍ଷତିପୂରଣ' ଭାବରେ ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ କ୍ରେତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ବିକ୍ରେତାଙ୍କର ରହିବ ।

14. ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଇଛି ଏବଂ ସହମତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ, 4,00,000 ଟଙ୍କାର ଅତିରିକ୍ତ ଦେୟକୁ ଏହି ଧାରାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଆନ୍ତରିକ ଅର୍ଥ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ନାହିଁ । ଯଦି କାରବାର ଉକ୍ତ ରାଶିରୁ 4,00,000 ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼େ ତାହା ତୁରନ୍ତ ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ଉକ୍ତ ରାଜିନାମାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ମାସ ମଧ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡୁଥିଲ, ଅର୍ଥାତ୍ ମାର୍ଚ୍ଚ 23,1978 ରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଏହି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ, ଅପିଲକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଚିଠି ତାରିଖ 12.4.1978 ରେ ସମ୍ବୋଧିତ କରିଥିଲେ । ଏହି ଚିଠିରେ, ଅପିଲକାରୀ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଂଶିକ ଦେୟ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରହୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଉତ୍ତରଦାତା ଅବଗତ ଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ବିକ୍ରି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ଖାଲି ଦଖଲ ଦେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେୟ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀ ଏହି ରାଶି ବ୍ୟବହାର କରି ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ବାସସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିପାରିବେ । ଚିଠିରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅନେକ ସମ୍ପତ୍ତି ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିରୁ ଦୁଇଟି କ୍ରୟ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ :କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା

ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଖିଲାପ କାରଣରୁ, ଅପିଲକାରୀ ଆଉ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଖିଲାପ କାରଣରୁ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର ବିକଳ୍ପ ଥିଲା । ତେବେ, ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ନକରି ସେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ରାଶି 7 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ। , ଯାହା ବିଫଳ ହେଲେ ଅପିଲକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇପାରେ । ଏହି ନୋଟିସ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଉତ୍ତରଦାତା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତିର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ପ୍ରବର୍ତ୍ତକଙ୍କ ସହ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଧାରା 11 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତିକୁ ଏକ ସମ୍ମତି ପତ୍ର ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଉତ୍ତରଦାତା ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା, ଅପିଲକାରୀ ଏପରି ସମ୍ମତି ଦେଇନଥିଲେ କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିନଥିଲେ ଯାହା ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ, 24 ଅକ୍ଟୋବର 1977 ର ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ରଦ୍ଦ କରି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ସପକ୍ଷରେ ଏକ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିନାମା ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ସେଥିପାଇଁ ସହମତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅପିଲକାରୀ ରାଜି ନ ହେବାରୁ ସେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଯୋଗାଡ଼ କରିପାରି ନଥିଲେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଓକିଲମାନେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଓକିଲମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ଚିଠି ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି 5 ଜୁନ, 1978 ତାରିଖର ଏକ ଚିଠି, ଯାହା 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପୈଠ କରିବାର ସମୟସୀମା ସମାପ୍ତ ହେବାର ବହୁ ପରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା; ଏହି ଚିଠିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ବିକଳ୍ପ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁମୋଦନ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଚୁକ୍ତିନାମାଟି 'ଏମ୍/ଏସ୍. ଅନିର୍ବାଣ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି (ଯାହା ସେତେବେଳେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇନଥିଲା) ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା; ଏହା ସହିତ ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମିତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା 25,000 ଟଙ୍କାର ଏକ ଚେକ୍ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଏହି ଚେକ୍ ନଗଦ ହୋଇନାହିଁ । ଅପିଲକାରୀ ଓକିଲମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ରଟି 25 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1980ରେ ଲେଖାଯାଇଛି,

ଯେଉଁଥିରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଯଦି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମବାୟ ସମିତି ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନହୁଏ, ତେବେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଏବଂ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ଚିଠିରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଆଲୋଚନା ସମୟରେ ଅପିଲକାରୀ ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯଦି 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଅର୍ଥରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାଏ, ଅପିଲକାରୀ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଚିଠିରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମବାୟ ସମିତି ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାମଣା ଶେଷ ହେବା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ତା 'ର ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ରାଜିନାମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନହୁଏ, ତେବେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମବାୟ ସମିତିର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ।

10.11.1980 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରି 24 ଅକ୍ଟୋବର, 1977 ର ଚୁକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର 24.12.1985 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ନିଜ ଅଂଶକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହଁନ୍ତି । ତେବେ ଅପିଲରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ତାରିଖ 28.8.1991 ର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିୟମ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

24.10.1977 ତାରିଖର ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିର ପାଞ୍ଚ ମାସ ମଧ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଆଂଶିକ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଏହି ରାଜିନାମାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ଏହି ଦେୟ ଆନ୍ତରିକତାର ସହ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା କ୍ରୟ ମୂଲ୍ୟର ଆଂଶିକ ଦେୟ । ଏହି ଦେୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଚିଠିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଯାହାର ତାରିଖ 12.4.1978, ଯାହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଓକିଲମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଇଛି । 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଦେୟ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କାରଣ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନିଜ ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ଆବାସିକ ଆବାସ କିଣିବାକୁ ପଡୁଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ରାଜିନାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଚାରୋଟି ଦୋକାନ ବ୍ୟତୀତ, ବିକ୍ରିର ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଖାଲି ଦଖଲକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । 12 ଏପ୍ରିଲ, 1978 ରେ ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ

ଚିଠି ଦ୍ୱାରା, ଅପିଲକାରୀ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଚିଠିର ଏକ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଦେଇଥିଲେ ଯେହେତୁ ଦେୟର ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇସାରିଥିଲା । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଦେୟ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଅବଧି ଥିଲା । କାରଣ ଏହି ପରିମାଣର ବିଳମ୍ବ ଦେୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ବିକଳ୍ପ ଆବାସିକ ଆବାସ ପାଇବାର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ; ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରେ, ଏହିପରି ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ଆବାସିକ ଆବାସ କ୍ରୟ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରରୁ, ବିଶେଷ କରି 25.9.1980 ତାରିଖର ଉତ୍ତରରୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପଇଠ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ, ଉକ୍ତ ଚିଠିରେ ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଏକ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ସହିତ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବେ ନାହିଁ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିବାକୁ ଜିଦ୍ ଧରିଛନ୍ତି ଯାହା ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, କେବେ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ନଥିଲା । ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 11 ରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯାହା ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ ଭାବରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଆଂଶିକ ଦେୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ଖଣ୍ଡ 11 ଅପିଲକାରୀଙ୍କ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପାଇବାର ଅଧିକାରରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟେ । ଏହି ରାଜିନାମା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ, ଯେଉଁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଥିଲା ଏବଂ ଚିଠିପତ୍ରରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସହମତ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ତା 'ପରେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ, କାରଣ ସେ ପ୍ରତିବଦଳରେ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତିର ଆଶା କରାଯାଉଥିବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ରାଶି ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତିର କୌଣସି ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ କି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ପରିମାଣର 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ଥିଲେ କି ନାହିଁ ତାହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଏହି ମାମଲାରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ଏହାର ବିପରୀତ ଅଟେ । ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି କେବେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତିର କୌଣସି ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ ।

ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଓକିଲ ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ କହି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଥିଲା କିମ୍ବା ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସ୍ଥିତିରେ ଥିଲେ । ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମବାୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସମିତି ସହିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥରେ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା-ବାଦୀ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନାହାଁନ୍ତି । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ, ବାଦୀ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ମକଦ୍ଦମାର ନିଜ ଅଂଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଠାରେ ସେପରି ସ୍ଥିତି ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ଡିକ୍ରି ପରେ ମଧ୍ୟ, ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ଜମା କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇନଥିଲେ । ଶେଷରେ ସେ ଜମା ରାଶି ପାଇଁ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯାହା ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଚାନ୍ଦ ରାଣୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ (ଶ୍ରୀମତୀ.) (ମୃତ) ଏଲ୍. ଆର୍. ଏସ୍. ବନାମ କମଲ ରାଣୀ (ଶ୍ରୀମତୀ) (ମୃତ) ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, [1993] 1 SCC 519, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏକ ବିଚାରପୀଠ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ଯେ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ଦଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରେତାଙ୍କୁ ୨୫,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ନୋଟିସ ସତ୍ତ୍ୱେ, କ୍ରେତା ଉକ୍ତ ରାଶି ଦେବାକୁ ରାଜି ନଥିଲେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଅଂଶର ଖାଲି ଦଖଲ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଚୁକ୍ତିର ସ୍ପଷ୍ଟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ କ୍ରେତାଙ୍କ ଆଚରଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସମୟ ଚୁକ୍ତିର ସାର ଥିଲା ଏବଂ କ୍ରେତା ଚୁକ୍ତିନାମା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ନଥିଲେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ,ଏହି ଅଦାଲତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମୟ ଚୁକ୍ତିର ସାର ନୁହେଁ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ପକ୍ଷମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସହିତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ନାମିତ କରିଥିଲେ, ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଏହା ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମାପ୍ତ ହେବା ଉଚିତ । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଚୁକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସାଧାରଣତଃ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ଖିଲାପ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯଦି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ

ସର୍ତ୍ତାବଳୀ, ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଆଖପାଖ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ନୁହେଁ । ଯଦି ଚୁକ୍ତି ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ବିକ୍ରୟ ସହିତ ଜଡିତ, ତେବେ ଏହା ସାଧାରଣତଃ ଅନୁମାନ କରାଯିବ ଯେ ସମୟ ଚୁକ୍ତିର ସାର ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦିଓ ଏହା ଚୁକ୍ତିର ସାର ନୁହେଁ, ଅଦାଲତ ଅନୁମାନ କରିପାରନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଚୁକ୍ତିର ଯଥାର୍ଥତା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ତେବେ ଏହା ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଏଗୁଡ଼ିକ ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରେ, (1) ଚୁକ୍ତିର ସ୍ପଷ୍ଟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରୁ; (2) ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ; (3) ଆଖପାଖ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକରୁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଚୁକ୍ତି କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିପାରେ ଯେ ଚୁକ୍ତିଟି ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଦଶ ଦିନର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ 98,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚୁକ୍ତିରେ ସର୍ତ୍ତ ରହିଛି କେବଳ ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳତା ଚୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ମଧ୍ୟ ସମାନ । ଚୁକ୍ତିନାମା ଅଧୀନରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରାଶିର ଦେୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧାରାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଏଥିରେ ସମୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଅଧିକନ୍ତୁ, 1978 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 12 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କ ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି; ସେ ନୋଟିସ୍ ମିଳିବାର ସାତ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଅଂଶ ଥିଲା । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଅନୁପାଳନ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଅସମର୍ଥ ଥିଲେ, ସେ ଚୁକ୍ତିର ନିଜ ଅଂଶକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ପାରାକୁନ୍ନାନ୍ ଭିଟିଲ୍ ଜୋସେଫଙ୍କ *ପୁଅ ମାଥ୍ୟୁ ବନାମ ନେଦୁମ୍ବରା କୁରୁଭିଲାଙ୍କ ପୁଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାମଲାରେ, [1987] (*Supp*)* SCC 340, ଏହି ଅଦାଲତ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅଦାଲତ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ ଯେ ଏହା ଯେପରି ଅନ୍ୟାୟ ଲାଭ ପାଇବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟାଚାରର ଏକ ଉପକରଣ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ନ ହୁଏ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଅପିଲକାରୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଆବାସ କ୍ରୟ କରିବାର ଅଧିକାର ଗୁରୁତର ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି, କାରଣ ସେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ 4 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାନ୍ତି । ଏହି ପରିମାଣର ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚୁକ୍ତିର ଅବଧି ପାଳନ କରିବାରେ

ଉତ୍ତରଦାତା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ହେବ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ଠିକ୍ ନଥିଲା ।

ତେଣୁ ଆମେ 1993ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4631ଏକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରୁଛୁ ।

1993ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4631A ଅନୁମୋଦିତ ହେବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଉପରୋକ୍ତ ଭାବେ, 1993ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4631ରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିଛି ନାହିଁ, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରହିଛି, ଯାହାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତା ଡିକ୍ରୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଦେୟ ଦେବାରେ ଖିଲାପ କରନ୍ତି, ଚୁକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା "ଖାରଜ ହେବ ଏବଂ ରହିବ" । ଉତ୍ତରଦାତା ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଡିକ୍ରି ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେୟ ଦେବା ପାଇଁ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର କ୍ଷମତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଛି । ଅପିଲକାରୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ ହେବା ପରେ ଅଦାଲତ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି, ଏହା ସମୟକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମନା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତଥାପି, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ବିସ୍ତୃତ ବିବାଦକୁ ଆମେ ଯାଞ୍ଚ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ବିବାଦ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନାବଶ୍ୟକ ହୋଇଯାଇଛି, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ।ତେଣୁ, 1993ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4631କୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଅପିଲର ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଜମା ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥରାଶି, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଉପାର୍ଜିତ ସୁଧ ସହିତ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ସ୍ୱାଧୀନ ରହିବେ ।

ଆର୍. ଏ.

ମାମଲାର ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅନୁବାଦିକା : କ୍ରିଷ୍ଟା ଦାଶ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।